การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกเชื้อจุถินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพในการควบคุม โรคที่เกิดจากเชื้อราในองุ่น โดยทำการแยกเชื้อ Bacillus spp. และ Streptomyces spp. จากตัวอย่างคิน ปลกอง่นในจังหวัดนครราชสีมา และอบลราชธานี ผลการศึกษาพบเชื้อ Bacillus spp. ที่มีคุณสมบัติ เป็นเชื้อปฏิปักษ์ จำนวน 61 ใอโซเลต และเชื้อ Streptomyces spp. จำนวน 73 ใอโซเลต ที่สามารถ ยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ Pythium aphanidermatum, Collectotrichum ampelinum และเชื้อ Selerotium rolfsii ใค้ เมื่อนำเชื้อแต่ละสกุล 5 ใอโซเลตแรก มาทคสอบการยับยั้งการเกิดโรครา น้ำค้าง สแคบ และราสนิม พบว่าเชื้อ Bacillus spp. และ Streptomyces spp. มีความสามารถในการ ยับยั้งการเกิดโรคทั้ง 3 ชนิดได้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับไอโซเลต ระยะการเจริญเติบโต และรูปแบบ ของเชื้อ โคยเชื้อ Bacillus spp. ในรูปของ cell suspensions ทั้งระยะ log phase และ stationary phase สามารถยับยั้งการเกิดโรคราสนิมได้ดี แต่ไม่สามารถยับยั้งโรคสแคบ และราน้ำค้างได้ ขณะที่ culture filtrate ของเชื้อทั้งสองระยะสามารถยับยั้งการเกิดโรคได้ทั้ง 3 ชนิด ส่วนเชื้อ Streptomyces spp. ทั้งรูปแบบ cell suspensions และ culture filtrate ทั้งสองระยะการเจริญเติบ โตสามารถยับยั้งการ เกิดโรคได้ดีทั้ง 3 ชนิด สำหรับความสามารถของแต่ละไอโซเลต ในการยับยั้งโรคแต่ละชนิดได้ สูงสุด สรุปได้ คือเชื้อ Bacillus ใจโซเลต BSN502 log phase รูป cell suspensions, BSD603 ทั้ง 2 ระยะ รูป culture filtrate เชื้อ Streptomyces ใจโซเลต SHH202 log phase, SHR103 stationary phase รูป cell suspensions, SYR107 log phase และ SSR107 stationary phase ในรูป culture filtrate ยับยั้ง โรคราน้ำค้างได้สูงสุด เชื้อ Bacillus ไอโซเลต BSD502 log phase, BSN603 stationary phase ในรูป cell suspensions, BSD101 ทั้ง 2 ระยะ รูป culture filtrate เชื้อ Streptomyces ใอโซเลต SHH202 ทั้ง 2 ระยะ รูป cell suspensions, log phase รูป culture filtrate และ SYR107 ระยะ stationary phase รูป culture filtrate ยับยั้งโรคสแคบได้ดีที่สุด เชื้อ Bacillus spp. ไอโซเลต BSN301 ทั้ง 2 ระยะ รูป cell suspensions, BSN201 ทั้ง 2 ระยะ รูป culture filtrate เชื้อ Streptomyces spp. ไอโซเลิต SSH216 log phase และ SSH211 stationary phase ทั้ง 2 รูปแบบ ยับยั้งโรคราสนิมได้ดีที่สุด เมื่อนำเชื้อ Bacillus spp. และ Streptomyces spp. มาใช้ร่วมกันในการยับยั้งการเกิดโรค พบว่าการใช้ culture filtrate ของ เชื้อทั้งสองชนิคร่วมกันสามารถยับยั้งการเกิดโรคทั้ง 3 ชนิคได้ดีกว่าการใช้ cell suspensions ร่วมกัน การทคสอบการสร้างเอนไซม์ พบว่า culture filtrate ของเชื้อ Bacillus spp. ในระยะ stationary phase แต่ละไอโซเลต มีกิจกรรมของเอนไซม์ β-1, 3-1, 4-glucanase และ protease แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญยิ่งทางสถิติ เมื่อเทียบกับเชื้อในระยะ log phase แต่ไม่พบการสร้างเอนไซม์ chitinase สำหรับเชื้อ Streptomyces spp. ในสภาพ cell culture แต่ละไอโซเลต สร้างเอนไซม์ β-1, 3-1, 4glucanase และ chitinase ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ แต่ไม่พบการสร้างเอนไซม์ protease ผลของการศึกษาคุณสมบัติของเชื้อที่มีประสิทธิภาพสูงในการควบคุมโรคเชื้อราในองุ่น เปรียบเทียบกับคุณสมบัติของเชื้ออ้างอิง พบว่าเชื้อ Bacillus spp. ไอโซเลต BSD101, BSD203 และ BSD604 มีลักษณะใกล้เคียงกับ B. subtilis ไอโซเลต BSD406, BSD502, BSD405, BSN301 และ BSN304 ใกล้เคียงกับ B. firmus ไอโซเลต BSD603 และ BSN201 ใกล้เคียงกับ B. pantothenticus ไอโซเลต BSN501, BSN502 และ BSN603 ใกล้เคียงกับ B. megaterium สำหรับเชื้อ Streptomyces spp. ไอโซเลต SSR203 มีลักษณะใกล้เคียงกับ S. cellulosae ไอโซเลต SSR107 ใกล้เคียงกับ S. globisporus ไอโซเลต SSH209 ใกล้เคียงกับ S. aureoverticillatus ไอโซเลต SSH211 ใกล้เคียงกับ S. gancidicus ไอโซเลต SSH213 ใกล้เคียงกับ S. ghanaensis ไอโซเลต SSH216 ใกล้เคียงกับ S. chattanoogensis ไอโซเลต SYR205 ใกล้เคียงกับ S. noboritoensis ไอโซเลต SYR107 ใกล้เคียงกับ S. rameus ไอโซเลต SH2103 และ SHR106 ใกล้เคียงกับ S. cyaneus

The objective of this study was to select effective antagonists to be used as biocontrol agents for grape fungal disease control. Bacillus spp. and Streptomyces spp. were isolated from soils collected from grape growing areas in Nakhon Ratchasima and Ubonratchathanee provinces. From the soils, 61 isolates of *Bacillus* spp and 73 isolates of *Streptomyces* spp. antagonistic to *Pythium* aphanidermatum, Collectotrichum ampelinum and Selerotium rolfsii were obtained. These isolates had different capacity in subduing downy mildew, scab, and rust depending on the isolate, growth phase and the form tested. Cell suspensions of Bacillus spp. in both log and stationary phases could inhibit rust well but were not effective with downy mildews and scab while the culture filtrates of both phases were effective to all 3 diseases. In contrast, Streptomyces spp. of both phases and forms could reduce all 3 diseases. The isolates that were most effective in reducing the diseases were Bacillus isolate BSN502 log phase as a cell suspension; BSD603 in both phases as culture filtrate; Streptomyces isolate SHH202 log phase; SHR103 stationary phase as cell suspension; SYR107 log phase and SSR107 as culture filtrate against downy mildews, Bacillus isolate BSD502 log phase, BSN603 stationary phase as cell suspension; BSD101 in both phases as culture filtrate; Streptomyces isolate SHH202 in both phases as cell suspension; in log phase as culture filtrate and SYR107 stationary phase as culture filtrate against scab, Bacillus isolate BSN301 in both phases as cell suspension; BSN201 in both phases as culture filtrate; Streptomyces isolate SSH216 log phase and SSH211 stationary phase as both phases against rust. By mixing the culture filtrates of Bacillus spp. and Streptomyces spp. together, the effectiveness could be increased but not that of the cell suspension. As a culture filtrate, activities of β -1, 3-1, 4-glucanase and protease of Bacillus spp. could be detected at a highly significant different level among the isolates in the stationary phase but not in the log phase. Chitinase was not detected, however. For Streptomyces spp. in cell culture form, activities of β -1, 3-1, 4-glucanase and chitinase could be detected at a highly significant level among the isolates but protease could not be detected. The isolates that were most effective in controlling the 3 diseases were identified as B. subtilis (BSD101, BSD203 and BSD604), B. firmus (BSD406, BSD502, BSD405, BSN301 and BSN304), B. pantothenticus (BSD603 and BSN201), B. megaterium (BSN501, BSN502, and BSN603) and Streptomyces spp., S. cellulosae (SSR203), S. globisporus (SSR107), S. aureoverticillatus (SSH209), S. gancidicus (SSH211), S. ghanaensis (SSH213), S. chattanoogensis (SSH216), S. noboritoensis (SYR205), S. rameus (SYR107), S. malaysiensis (SHH202) and S. cyaneus (SHR103 and SHR106).